Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 2829/2025
16.07.2026. године
Б е о г р а д

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Драгане Миросављевић, Надежде Видић, др Илије Зиндовића и Зорице Булајић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Светлана Жабаљац, адвокат из ..., против тужене ББ из ..., чији је пуномоћник Милован Маринковић, адвокат из ..., ради исељења, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 3573/23 од 25.01.2024. године, у седници одржаној 16.07.2026. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 3573/23 од 25.01.2024. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 3573/23 од 25.01.2024. године.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Основног суда Шапцу П 1624/22 од 22.09.2023. године, ставом првим изреке, одбијен је, као неоснован, тужбени захтев тужиоца којим је захтевао да се тужена исели из стана у ..., улица ... .../... на ... спрату, означен као стан број ..., у Пројектно - техничкој документацији, чија је површина 47 м2, у згради на катастарској парцели .../..., која је уписана у ЗКУЛ број ... КО ..., а по решењу Дн 494/08 од 15.05.2008. године и да исти испразни од људи и ствари и преда тужиоцу у својину и државину. Ставом другим изреке, обавезан је тужилац да туженој накнади трошкове парничног поступка у износу од 238.500,00 динара са законском затезном каматом на овај износ од извршности пресуде па до коначне исплате, док је преко досуђеног а до трошковником траженог износа од 406.100,00 динара захтев тужене за накнаду парничних трошкова одбијен као неоснован. Ставом трећим изреке, одбијен је као неоснован захтев тужиоца да му тужена накнади трошкове парничног поступка.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 3573/23 од 25.01.2024. године, ставом првим изреке, жалба је одбијена и првостепена пресуда потврђена. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију, због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као изузетно дозвољеној, у смислу члана 404. ЗПП.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије на основу члана 404. став 2. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“, број 72/11 ... 10/23), Врховни суд је нашао да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији тужиоца као изузетно дозвољеној у смислу члана 404. став 1. ЗПП. Имајући у виду врсту спора и садржину тражене судске заштите, начин пресуђења и разлоге које су нижестепени судови дали за своје одлуке, у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса, односно правних питања у интересу равноправности грађана, а не постоји потреба новог тумачења права. О основаности захтева за исељење тужене из стана, у ситуацији када су оба стицаоца савесна, тужилац по основу купопродајног уговора а тужена по основу уговора о заједничкој изградњи, одлучено је уз примену материјалног права које не одступа од праксе изражене у одлукама Врховног касационог суда и Врховног суда у којима је одлучивано о захтевима са чињеничним стањем као у овој правној ствари. У конкретном случају ради се о парници ради чинидбе, у којима одлука о основаности тужбеног захтева и примена материјалног права зависе од утврђеног чињеничног стања у сваком конкретном случају. Тужилац у ревизији није пружио доказе о постојању различитих одлука у истој чињеничној и правној ситуацији као у конкретном случају и супротном пресуђењу судова, па није испуњен законски услов који се односи на потребу за уједначавањем судске праксе. Такође, наводи ревизије којима се указује на битне повреде одредаба парничног поступка, нису разлози за посебну ревизију чија је дозвољеност условљена испуњењем услова прописаних у члану 404. став 1. ЗПП.

Из наведеног разлога је одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинско-правним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради исељења поднета је 12.11.2010. године, а вредност предмета спора је 10.000,00 динара.

Како вредност предмета спора не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, то ревизија туженог није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у ставу другом изреке.

Председник већа – судија
Добрила Страјина, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић